

for Virksomheden, skal, for saa vidt Tilsagnet eller Aftalen om Pension er sket efter denne Lovs Ikrafttræden, i Konkurstilfælde nyde Fortrinsret fremfor simpel personlig Gæld næst efter de i Lov Nr. 51 af 25. Marts 1872 § 33, Nr. 2 f., nævnte Krav, medmindre Virksomheden har overført hele sin Risiko til et i Henhold til Lov Nr. 299 af 30. Juni 1922 anerkendt Livsforsikringsselskab eller Kravet fuldt ud er dækket af en i Henhold til nærværende Lov under Forsikringsraadet's Tilsyn stillet Pensionskasse.

Er Kravet kun delvist sikret paa de anførte Maader, bevarer det sin privilegerede Stilling for den overskydende Dels Vedkommende.

Ved Pensionskrav forstaas saavel Krav paa Pension (Egenpension, Enkepension Børnepension), der er blevet aktuelle ved den paagældende Persons Afgang fra Tjenesten paa Grund af Alder eller Invaliditet eller ved hans Død, som andre Krav, der maatte følge af de for Pensioneringen gældende Bestemmelser, f. Eks. Krav paa Tilbagebetaling af Indskud ved Afgang før Udløbet af den for Pensionsrettens Indtræden fastsatte Tjenestetid eller Krav, som maatte opstaa ved den paagældende Virksomheds Ophør. — Saafremt der ikke i de for Pensioneringen fastsatte Bestemmelser indeholdes fornøden Vejledning til Beregning af Pensionskravets Størrelse, skal Beregningen ske efter de for Statsanstalten for Livsforsikring til enhver Tid gældende Bestemmelser.

§ 15.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1935.
